

Imkerverenigingen zien sinds lange tijd hun ledental toenemen

Cursus voor aspirant-imkers

Imkers van de VBBN Laren - Blaricum in een bloeiende boomgaard.

FOTO NICO BIERLAAGH

DOOR DANIEL VERHEIJ

LAREN - Bijenhouden wint de laatste jaren aan populariteit. Wie zichzelf ook wel in een imkerpak ziet lopen, kan vanaf komend voorjaar een cursus doen om het vak te leren.

„Bijenhouden' en 'sexy hobby' is een woordcombinatie die je niet snel zal leggen. Toch zien de imkers van de Vereniging tot Bevordering van de Bijenteelt in Nederland (VBBN) in Laren en Blaricum daarin de laatste jaren verandering komen. En dat is een goede zaak, vertelt Bart Vos van de imkervereniging. „Het zijn niet alleen de bijen, maar het is hele samenspel met

de natuur, met planten en bloemen, met het weer, en je bedrijfsmethode”, vertelt Bart Vos enthousiast over zijn hobby. De Laarder houdt zelf al 35 jaar bijen en kan het iedereen aanbevelen. „Het is altijd weer spannend. Bijen gedragen zich op een manier die iedere keer weer anders is dan je verwacht.” Maar naast een bijzondere hobby is het houden van bijen

ook bittere noodzaak. Het is de imkers niet alleen om de honing te doen, zoals veel mensen denken. De honing is een bijproduct en natuurlijk erg lekker, maar de beestjes zijn van groot belang voor de hele natuur. Het is het klassieke verhaal van de bijtjes en de bloemetjes, maar dan in een economische context. Want zonder bijen, geen bestuiving. Vooral fruitteelers zijn erg afhankelijk van een gezonde bijenpopulatie, vertelt Vos. Als er weinig bijen zijn en het is een slecht voorjaar, dan mislukt de oogst. „Bijenhouden heeft enorme economische belangen.”

Of het hun lage aibaarheidsgehalte is of gewoon slechte marketing, bijen waren lange tijd uit de gratie. Maar langzaam raken imkers hun geitenwollensokken imago kwijt. Vrij wonderlijk, vertelt Vos, „want het is een heel specialistisch iets. Maar het past in de groene beweging van de laatste jaren.” De imkerclub ziet haar ledental nu al jaren achtereen groeien. Vandaar dat de imkers van de VBBN Laren en Blaricum dit jaar voor het eerst weer een cursus organiseren voor nieuwe belangstellenden. De cursus bestaat uit vier theoretische en tien praktijkbijeenkomsten en

duurt tot september. In de theoretische lessen de aspirant-imkers de basisbegrippen en -handelingen en in de praktijkbijeenkomsten gaan ze aan de slag met echte bijenvolken. Hoewel het niet verplicht is - iedereen mag zichzelf imker noemen - is het raadzaam om de cursus te volgen, zo zegt Vos. Het is handig als je het al een keer gedaan hebt voordat je zelfstandig aan de bak gaat. En bij de vereniging kan je ook een ervaren imker vragen om eens mee te kijken. „Dat is de meerwaarde van een vereniging. Dat is wel een grap hè? Want het is een heel individuele bezigheid.”

Een leerlinge van het Vellesan College te IJmuiden ondertekent een pestprotocol. FOTO UNITED PHOTOS/ROBERT OOSTERBROEK

Pestprotocol is te weinig

Scholen nemen pesten te licht op, meent Jan Willem Bos. Het pestprotocol mag verplicht zijn, maar het is niet iets waarachter scholen zich moeten verschuilen. „Zo van wij hebben een protocol en dus is er bij ons niets aan de hand.” Niet zonder reden komt er in 2013 een meldcode mishandeling. Jaarlijks worden 120.000 kinderen mishandeld, dat is één kind in elke klas.

Bos kent veel voorbeelden. „Een moeder zag haar dochter (16) in de macht van een loverboy komen en vervolgens een filmpje waarin deze van haar dochter eist dat ze zich geheel uitleedt.” Uit de media vernam hij over het Leeuwarder Lyceum. „Dat stuurde een jongen van school nadat hij 'godverdomme, kap er mee' had geroepen.”

„Dat had echter een achtergrond. Zijn beste vriend (12) was dit jaar in zijn armen gestorven, nadat een auto de twee op een fiets had gegrepen. Direct hierna begon het pesten: 'lekker dat hij dood is' en 'had hij maar beter moeten uitkijken'. Roy (14) was op de basisschool ook al

gepest vanwege zijn huis-kleur, maar zijn reactie 'godverdomme kap er mee' volgde op een toneelstukje waarbij de leraar aanwezig was en zijn klasgenoten de doodstrijd van zijn vriend Michi nabootsten.”

Tijdens een feest op het Scala College in Alphen aan den Rijn was in november sprake van een groepsaanranding. „Blijkens kranten hield de school dit ruim anderhalve week stil! Het heeft, denk ik, met kijkcijfers te maken. Ze vrezen dat publiciteit leerlingaantallen kost - en dus geld en banen. Ik zou zeggen: de school die er geen doekjes om windt en optreedt, krijgt respect. Externe veiligheid inhuren bij een organisatie zoals wij, dat toont dat je het serieus neemt.”

Het openbaar ministerie gaat naar middelbare scholen om te praten over misdrijven zoals bedreiging of pesten via Facebook. Stichting Veilig Onderwijs wil een parlementair onderzoek naar pestgedrag op scholen.

Overheidsbeleid op dat gebied bleef de afgelopen 25 jaar zonder succes, stelt de stichting.

DOOR TON DE LANGE
EEMNES - Onveiligheid is een maatschappelijk probleem. „En dat hoor je niet neer te leggen bij de school”, vindt Jan Willem Bos van Preventieve Handhaving (PHH) in Eemnes.

De primaire taak van het onderwijs is overdracht van kennis. De rest is van secundair belang, dat zouden scholen moeten kunnen overlaten aan derden.” Aan de deskundigen van PHH? „Bijvoorbeeld.”

Het nog jonge bedrijf heeft onder meer een eigen psycholoog en opleidingsmanager. Alle medewerkers hebben minstens de officieel erkende opleiding tot persoonsbeveiligers BV2 gedaan, bezweert Bos. Ze zijn gescreend en hebben een door het ministerie van veiligheid en justitie afgegeven bewijs van goed gedrag. Bovendien krijgen ze training in geweldloze communicatie, gedrag en jongerenbegeleiding.

Een van de medewerkers is de 23-jarige zoon van Bos, die jaren geleden in zijn schooltijd drugsverslaafd was. „Te veel vrijheid. En ik zat toen nog in Portugal.” Bos was hotelier en „zeven dagen per week druk bezig”. Hij studeerde op hotelscholen in de VS en Zwitserland, runde onder meer hotels in Engeland. Zijn laatste hotel, Lawrence's in Sintra (bij Lissabon), verkocht hij uiteindelijk 'noodgedwongen'. „Bewaking van het hotel opdringen, dat soort afpersing door maffia. Ik heb het allemaal meegemaakt.”

Na de verkoop keerde hij terug naar Nederland. „Maar ik wist niet wat ik wilde. Nou ja, zolang het maar niet horeca was.” Zo deed hij via een uitzendbureau lopendebandwerk in fabrieken.

Tweeënhalf jaar geleden viel het muntje en veranderde hij plots. „Tijdens een ouderavond op school toonde iemand wat zoal op de gang gevonden was. Voorbeeld? Messen, ook van plastic gemaakt uit goederhoeke. Komen ze makkelijk mee door metaaldetectiepoortjes, net als drugs in schoenen. Ik ben er zo van geschrokken. De

Jan Willem Bos biedt veiligheid op scholen aan.

FOTO STUDIO KASTERMANS

school moet een veilige plek zijn, maar wat daar allemaal kan gebeuren: drugs, drank, helling, pesten, noem maar op.”

Dat moet niet kunnen, Jan Willem Bos is nu 'een man met een missie'. Het streven is straks 250 specialisten in huis te hebben. „Onder wie Turken, Marokkanen, Antillianen, vrouwen, ex-agenten, advocaten, mensen uit het onderwijs, et cetera. Personeel uit alle geledingen,

dan ben je breed vertegenwoordigd.”

De nood is hoog, Nederland wordt steeds onveiliger. „We moeten de kop niet in het zand steken! Minstens twintig procent van de leerlingen gebruikt drugs. Softdrugs bestaan niet meer, alles is zwaarder dan vroeger. Het wordt zelfs op bestelling gebracht op school.”

De bevlogen Bos zoekt contact met zoveel mogelijk partij-

en. Zoals stichting Veilig Onderwijs, stichting De Schoolhond, Justitie, stadswachten. „Al die expertise is nodig.” Hij voerde al gesprekken met scholen in het hele land en met politie in Maastricht, Utrecht, Rotterdam en Amsterdam. „Ze willen ook graag dat wij rond een school gaan opereren.” Twee aan twee ('noot alleen lopen') en eventueel met een drugshond. Wekelijks wisselend personeel, "want

vreemde ogen dwingen'. De aanpak houdt ook in dat elke school minimaal acht keer per jaar onverwacht bezoek krijgt, een apart mailadres als meldpunt, regelmatig rapportage over veiligheid op school en hoe die is in vergelijking met andere scholen. „Niets zonder overleg met de schoolleiding, die is te allen tijde de beslissers. Wij zullen ook alle gegevens verwerken zonder de naam van de

school te noemen, anoniem dus. Wij staan bij en reiken aan.”

Stel, een school wil met PHH in zee, wat moet dat dan kosten? „Tien euro per jaar per leerling. Dat is weinig voor iets wat zoveel waard is. Ik heb een ouder tegen de school horen zeggen: dan doen jullie toch een vakantietripje minder?”

Meer informatie via www.preventieve-handhaving.nl

LEZERS SCHRIJVEN

Brieven van lezers zijn welkom. Houdt u er rekening mee dat de lengte beperkt blijft tot 250 woorden en dat het een onderwerp betreft waarover de krant heeft bericht. De redactie heeft het recht bijdragen te weigeren of in te korten. Insturen kan ook via e-mail naar lezers@hdcmedia.nl met vermelding van uw postadres.

Huizer haven

Een goed begin in het nieuwe jaar. Laten de partijen die betrokken zijn bij de haven van Huizen proberen van "een en een drie" te maken of met andere woorden "van het geheel meer dan de som der delen"! Het is toch van de gekke wat daar nu gebeurt. **Loosdrecht, Hylke Tromp**

Verzekeringen

Nog nooit stapten zo veel mensen over van zorgverzekering. Als ouder wordende man vind ik dit typisch iets van deze tijd. Gewoon kiezen voor je eigen belang en van solidariteit is geen sprake meer. Steeds meer mensen kiezen ervoor zich niet of beperkt aanvullend te verzekeren en al niet met de keuze van een hoger eigen risico. Doe je dat niet, dan ben je een dief van je eigen portemonnee, willen de Antoinette Hertsenbergs en zo ons laten geloven. Dat betekent dat de mensen die

De Botterwerf in Huizen, inzet van een slepend conflict.

ARCHIEFFOTO STUDIO KASTERMANS

zich wel aanvullend moeten verzekeren omdat zij een groter risico lopen een beroep te doen op de zorg steeds meer moeten gaan betalen voor de aanvullende verzekeringen. Minder premiebetalers met een hoger risico. De rekening komt bij hen terecht.

Maar op de dag dat Radar adviseerde vooral geen aanvullende verzekering te nemen maakte het Nibud bekend dat 20 procent van de ingezetenen

geen enkele financiële reserve heeft. Dus onvoorzien een wettelijk behandelings moeten ondergaan of fysiotherapie nodig hebben na een autoongeluk, jammer dan. Geen geld, geen hulp! Maar dat vertelt TROS Radar er niet bij en als die mensen in de problemen raken zegt Antoinette: "mijn naam is haas!"

Het meeste garen bij al de overstappers spinnen de zogenaamde vergelijkingsites hier-

bij, zoals Independer. Die verdienen aan iedere door hen geadviseerde andere zorgverzekeraar, maar krijgen vrij spel van de publieke omroep om reclame voor zichzelf te maken. Misschien kan het Commissariaat van de Media hier eens nagaan of een boete voor de TROS niet op zijn plaats is. Soms verlang ik echt terug naar vroeger. Maar ik vrees dat ik vecht tegen windmolens. **Hilversum, Nico van der Kolk**

HEUVINGH

Kerstmarkt

schitterende Noorse kerstboom die er ieder jaar staat. Dit opgeblazen gedoe met verkeerde kerstliedjes detoneert met het monumentale plein, net als de jaarlijkse kermis. We vluchten het stadhuis in, waar de koren met bekende optreden. Herkenbaar kerstrepertoire, maar altijd leuk om te zien hoe de blijheid eraf spat. Na de zang drommen we door de menigte naar de Hallen, een klein museum voor moderne kunst aan de Grote Markt. Er is een bijzondere expositie die lovende kritieken in de krant heeft. Roger Hiorns en Joseph Beuys, exposeren nu tot en met 24 februari 2013 in Haarlem, dat scheelt een reisje naar Londen of New York. Voor de benedenverdieping van de historische Vleeshal heeft Hiorns een omvangrijke groep nieuwe sculpturen geproduceerd. Bijzonder ook dat er een geluidsverbinding is gerealiseerd met de oude Sint Bavokerk, waardoor orgelspel en koorzang onverwacht de expositiezaal kunnen binnenkomen. De werken in de zaal zijn

gemaakt van vliegtuigmotoren, keukentafels en stadsbankjes. Bij de ingang een bordje waarop gewaarschuwd wordt voor rondlopend naakt. Op twintig verwachtingsvolle mensen na oogt de zaal met deze verspreide objecten erg leeg. We zijn in afwachting van een naakte jongeman, die vooral in de week-einden verschijnt. Hij komt, goed geschapen, de zaal in en vleit zich met zijn tengere lijf als een soort Nils Holgerson op de vliegtuigmotor. Op het uiteinde van de motor steekt hij een vuur aan en blijft daar roerloos naar staren. Op deze wijze bezielt en activeert hij het object. Hoe verhoudt het subject zich tot het object wil Hiorns verbeelden. Als de jongheer gaat rondlopen en op het stadsmeubilair gaat zitten verbindt hij zo ook nog eens de objecten. Volgens de omschrijving stelt hij de vraag 'hoe het performatieve element zich tot het object kan verhouden'. Sorry, ik hou van taal en kunst, maar bovenstaande zin bevat ik amper. Dat je door kunst anders naar de werkelijkheid kunt kijken vind ik mooi, maar dit gaat mij boven de pet. Terug dan maar naar het naakte bestaan en de kille werkelijkheid. Buiten deze bijzondere expositie, met o.a. uit het plafond vallende munten die de teloorgang van het kapitalisme verbeelden, dringt de menigte zich langs de kraampjes. Mutsen, glühwein, bomberjacks en mayonaise, het sleept zich voort. De menigte is object geworden. Toch nog wat geleerd van Hiorns en op de valreep inspiratie voor een column. **ROLF HEUVINGH**
R.HEUVINGH@PLANET.NL